

te i kraft den 1. januar 1991. Der lægges i lovforslaget op til en højere grad af statslig finansiering suppleret med kommunalt grundtilskud for derved at sikre såvel øget selvstændighed for skolerne med frit optag som fortsat lokal forankring. Dog foreslås statsstilskuddet ydet med nedsat sats for personer, der deltager som led i et aktiveringsforløb i henhold til lov om kommunal aktivering eller lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, idet det forudsættes, at henholdsvis kommunen eller arbejdsformidlingen normalt dækker resten.

Hertil kommer, at der på daghøjskolerne skal opkræves en deltagerbetaling, der dog i betragtning af målgruppen for undervisningen forudsættes at blive beskedne.

Grundtilskuddet ydes af en eller flere kommuner eller amtskommuner med et fast årligt beløb pr. skole. Beløbet reguleres årligt med Finansministeriets index for pris- og lønudviklingen. Flere kommuner og amtskommuner kan gå sammen om at udrede et grundtilskud.

Det kommunale grundtilskud er forudsætningen for, at der ydes statsilskud, og er dermed reelt også forudsætningen for skolens eksistens. Det er derfor af afgørende betydning for skolernes planlægning, at de har sikkerhed for grundtilskud en vis periode frem i tiden. Det foreslås derfor, at kommunerne skal give et års varsel til en 1. januar ved opsigelse af grundtilskud. Iøvrigt vil opsigelse kun kunne ske i tilfælde, hvor der ikke længere er behov for den pågældende skole.

Grundtilskud foreslås fastsat i loven til 300.000 kr. for begge skolerformer (1993 pris- og lønniveau).

Statstilskud foreslås ydet som aktivitetsbestemt taxametertilskud omfattende undervisningstaxameter, fællesudgiftstaxameter og bygningstaxameter. Bygningstaxameter ydes dog ikke til produktionsskoler, der ikke ejer bygninger, der anvendes i undervisningen. Endvidere foreslås ydet særskilt tilskud til skoleydelsen ved produktionsskoler. Satsene foreslås fastsat på de årlige finanslove.

På daghøjskolerne vil kun deltagere mellem 18 og 61 år udløse statsilskud, men tilbuddene står i øvrigt åbne for alle.

Der vil endvidere blive fremsat forslag til ændring af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (egu), således at finansieringen af skoledelene vil følge de almindelige regler for de enkelte elementer. Det betyder, at finansieringen af egu-dele på daghøjskoler og produktionsskoler vil ske i henhold til forslaget om lov om daghøjskoler og produktionsskoler. Der er her tale om en harmonisering med finansieringsreglerne for den fri ungdomsuddannelse.

Finansieringsreformen vil ikke alene forbedre skolernes almindelige planlægning betydeligt, men også lette skolerne i det lokale og regionale samarbejde med andre skoleformer, herunder erhvervsskoler, voksenuddannelsescentre og AMU-centre, et samarbejde, som skolerne iflg. lovforslaget bliver forpligtet til.

Såvel daghøjskoler som produktionsskoler kan med lovforslaget fortsat anvendes i aktiveringsindsatsen. Det foreslås derfor, som en konsekvens af finansieringsomlægningen, at tilskud til kommunerne i henhold til § 25 i lov om kommunal aktivering ophæves.

Støtte

På daghøjskoler vil ledige kunne deltage med bevarelse af kontanthjælp/dagpenge. Hertil kommer muligheden for deltagelse med VUS og orlovsydelse og uddannelsesgodtgørelse. Der forberedes for tiden en lovgivning, der skal forenkle de eksisterende ordninger for voksenuddannelsesstøtte.

Produktionsskoler. Den hidtidige ordning med en særlig godtgørelse til deltagere på produktionsskolerne videreføres under betegnelsen skoleydelse. Denne planlægges fastsat til samme beløb som den nuværende godtgørelse (500 kr. om ugen for deltagere under 18 år og 1.000 kr. om ugen for ældre deltagere).

Dette svarer til skoleydelsen ved erhvervsgrunduddannelsen, og der vil således fortsat være harmoniserede ydelser ved de to uddannelser.

Styring

I naturlig forlængelse af finansieringsreformen foreslås skolerne fortsat organiseret som selvejende institutioner, men med øget selvstændighed, ikke mindst i forhold til kommunerne, der dog fortsat vil være en central samarbejdspartner. For produktionsskolernes vedkommende betyder det bl.a., at skolerne ikke længere vil kunne være etableret som en del af den kommunale ungdomsskole. Produktionsskoler, der ved den ny lovs ikrafttræden er organiseret som en del af en ungdomsskole, kan bevare deres status indtil udgangen af 1997.

Den øgede selvstændighed for skolerne giver sig organisatorisk udslag i, at antallet af offentligt udpegede medlemmer ikke må være så stort, at de udgør et flertal i bestyrelsen. Der stilles i øvrigt ingen krav om bestyrelsessammensætning, bortset fra kravet om at de lokale arbejdsmarkedsparter skal være repræsenteret i produktionsskolernes bestyrelse.

Skolernes øgede selvstændighed viser sig også ved, at de er eneansvarlige for optagelsen af elever,